

Ավետիք Իսահակյան

Շարա՜ն-շարա՜ն ամպերն եկան.

Շարա՜ն-շարա՜ն ամպերն եկան.

Ա՜խ, մութն առավ իմ չամփեն.

Ո՞րտից կուգամ, ո՞րտեղ կերթամ,

Միտքըս՝ շրվար, ու չիտեմ:

Էս ինչ կըսկիծ սիրտըս ծեծկեց,

Քուրի՛կ, քեզնեն հեռու կերթամ:

Վարդի փուշը սիրտըս ծակեց,

Դարդը սըրտիս խոլոր կերթամ:

Սար ու ձորեր ձունն է իջեր,

Քամին պա՛ղ-պա՛ղ կըփրչե.

Ես մենակ եմ, ես՝ անընկեր,

Քամին ճակտիս կըփրչե;

Շարա՜ն-շարա՜ն ամպերն եկան.

Ա՜խ, մութն առավ իմ ճամփեն.

Ո՞րտից կուգամ, ո՞րտեղ կերթամ,

Միտքըս՝ շրվար, ու չիտեմ:

1897

Ալեքսանդրապոլ